

دررفتگی مفصل شانه

لیلی حاجی علی نژاد
سوپروایزر آموزش سلامت
۱۴۰۱

بالای سر را از دست بدهد. بنابر این در افراد مسنی که دچار

دررفتگی مفصل شانه میشوند پس از جاناندازی و بستن دست، بعد از چند روز حرکات پاندولی مفصل شانه شروع میشود تا از محدود شدن حرکات شانه پیشگیری شود. برای اینکه شانه مجدد به قدرت و دامنه حرکتی قبلی خود بازگردد نیاز به یک دوره توانبخشی دارد.

در چه شرایطی به پزشک مراجعه نمایید؟

در فواصل منظم و مشخص شده توسط پزشک معالج جهت ادامه درمان، همچنین در صورت مشکوک بودن به دررفتگی مجدد شانه، از حرکت دادن مفصل شانه خودداری کرده و در اسرع وقت به پزشک مراجعه نمایید.

نشانی: بابل. چهار راه فرهنگ. خیابان شهید مصطفی

خمینی. مرکز آموزشی درمانی شهید یحیی نژاد

تلفن: ۷ - ۳۲۲۲۳۵۹۴ - ۰۱۱

وب سایت: yahya.mubabol.ac.ir

منابع: www.iranorthoped.com

نتواند آنرا جا بیندازد. دررفتگی همراه با شکستگی جابجا شده قسمتی از مفصل شانه و دررفتگی شانه همراه با زخم پوستی که به درون مفصل راه پیدا کرده است.

بی حرکت کردن مفصل شانه پس از جاناندازی:

پس از جاناندازی، مجدد از شانه بیمار رادیوگرافی گرفته میشود تا پزشک معالج از جافتادن مفصل مطمئن شود. سپس پزشک دست بیمار را با بانداژ بخصوصی به نام بانداژ

ولپو به گردن و تنه وی آویزان میکند. این بانداژ حدود ۲-۳ هفته میماند و سپس حرکات شانه برای ممانعت از محدود شدن شروع میشود. در مدت این چند هفته بیمار باید مرتباً

دست، مچ دست و مفصل آرنج خود را حرکت دهد تا از خشک شدن آنها جلوگیری کند. اگر این مدت بیحرکتی به درستی رعایت نشود و شانه مدت کمتری بیحرکت باشد بافت ها به درستی ترمیم نشده و مفصل ناپایدار و لق میشود. این مفصل در آینده میتواند بر اثر نیروی کمی مجدداً به راحتی در برود.

از طرف دیگر افراد مسن تحمل چند هفته بیحرکتی شانه را ندارند و مفصل شانه ممکن است با چند هفته بیحرکتی بسرعت خشک شود و فرد توانایی بالا آوردن دست به

شرح بیماری :

مفصل شانه متحرک ترین مفصل بدن است. این مفصل در جهات مختلف می چرخد و همین امر احتمال دررفتگی این مفصل را افزایش می دهد.

مفصل شانه از کنار هم قرار گرفتن دو استخوان تشکیل میشود. قسمت بالایی استخوان بازو که به سر استخوان بازو معروف است با قسمتی از استخوان کتف که آن را حفره گلوئید می گویند در کنار یکدیگر قرار می گیرند و مفصل شانه را به وجود می آورند.

پایداری مفصل شانه معمولاً توسط بافت هایی که در اطراف مفصل وجود دارد، تامین می شود. رباط ها و عضلات اطراف مفصل شانه، سر استخوان بازو را سر جایش و در داخل حفره گلوئید پایدار نگه می دارند. در حین دررفتگی مفصلی، این بافت ها پاره می شوند. در دررفتگی مفصل شانه، سر استخوان بازو از این حفره خارج می شود.

انواع در رفتگی مفصل شانه :

دررفتگی قدامی : وقتی است که سر استخوان بازو از حفره گلوئید خارج شده و به سمت جلو حرکت می کند.

دررفتگی خلفی : ضربه بطور مستقیم به جلوی شانه وارد شده و سر استخوان بازو را به خلف گلوئید هل میدهد.

دررفتگی قدامی مفصل شانه بسیار شایع تر از دررفتگی خلفی مفصل شانه است.

علل :

شایع ترین علت دررفتگی مفصل شانه، زمین خوردن با کف دست یا بر روی شانه است. همچنین می تواند در نتیجه ی آسیب های ورزشی، صدمات مربوط به فعالیت های شدید، افتادن یا تصادف باشد.

در ورزشکاران، کشتی گیران و افراد مسن بسیار شایع است. در بچه ها بندرت اتفاق می افتد.

علائم در رفتگی مفصل شانه :

- ظاهر غیر طبیعی شانه
- ورم یا کبودی شانه
- درد شدید
- عدم توانایی حرکت دادن مفصل شانه

عوارض احتمالی :

در رفتن مفصل شانه می تواند باعث بی حسی، ضعف یا احساس سوزش در نواحی نزدیک آسیب دیدگی مثل گردن یا پایین بازوی فرد شود.

عضلات شانه ممکن است در این حالت دچار اسپاسم و

گرفتگی شوند و این مشکل با افزایش درد همراه است.

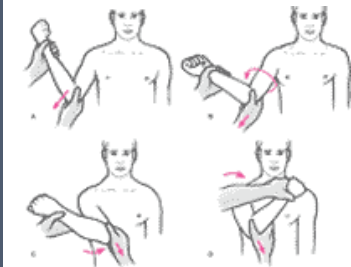
درمان :

اولین اقدام درمانی، جاناندازی مفصل دررفته است. برای کاهش درد بیمار، جاناندازی معمولاً در اتاق عمل و با بیهوشی عمومی انجام می شود و یا ممکن است با استفاده از مسکن های قوی بتوان درد بیمار را به حد کافی کم کرد تا تحمل جاناندازی را داشته باشد.

برای جاناندازی مفصل شانه میتوان از مانورهای مختلفی استفاده کرد.

مانوری که امروزه بیشتر از آن استفاده میشود مانور کشش است. (تصویر بالا)

روش دیگر که به روش کوخر معروف است به علت عوارضی که ممکن است داشته باشد امروزه کمتر استفاده میشود.

بندرت و در موارد زیر ممکن است برای درمان دررفتگی مفصل شانه نیاز به عمل جراحی وجود داشته باشد :

دررفتگی که پزشک معالج پس از سعی در جاناندازی بسته